

ANEM AL CINE

06 d'octubre de 2016

EL CUENTO DE LA PRINCESA KAGUYA (Kaguya-hime no Monogatari)

Japó. 2013. Animació/Fantàstic. (137'). VOSE
Direcció: Isao Takahata

Aquesta història d'animació està basada en un conte popular japonès del segle XIX, sobre una nena camperola òrfena. Realitzada al llarg de vuit anys es tracta d'una obra exquisida, que recupera els traços i el color de l'animació clàssica, malgrat partir també dels postulats manga. El resultat (va ser nominada als Oscar de Hollywood) ens parla del pas del temps o de la sensació permanent de sentir-se fora de lloc, alhora que es tracta d'un conte misteriós i commovedor dirigit amb gran refinament i delicadesa. Qualificada d'obra mestra per una part de la crítica (inevitable la comparació amb Miyazaki) el seu joc subtil de llums i ombres la converteix en una cinta extraordinària, malgrat pugui no ser del gust majoritari.

13 d'octubre de 2016

HITCHCOCK/TRUFFAUT

EUA. 2015. Documental. (80'). VOSE
Direcció: Kent Jones
 Amb Alfred Hitchcock, François Truffaut, David Fincher, Martin Scorsese, Wes Anderson, Richard Linklater, James Gray, Olivier Assayas, Peter Bogdanovich, Arnaud Desplechin, Paul Schrader

Si hi ha un llibre famós a propòsit del cine (pràcticament objecte de culte cinèfil), aquest és el que recull les converses mantingudes entre François Truffaut i l'anomenat geni del suspens, Alfred Hitchcock, malgrat que aquesta etiqueta, necessàriament reduccionista, emmascari un dels millors directors de tots els temps. Mig segle després, Kent Jones invita alguns dels cineastes actuals més rellevants perquè comparteixin la seva particular visió sobre aquest creador, a partir d'aquell testimoni. El resultat és un film assequible, que defuig el to acadèmic, amb l'objectiu de capturar l'essència d'aquests dos grans artistes i la seva manera d'entendre l'ofici, alhora que conté una mirada sobre els fantasmes i els somnis que animaven l'imaginari hitchcockià.

20 d'octubre de 2016

LA BELLE SAISON (Un amor de verano)

França. 2015. (105'). Drama romàntic. VOSE
Direcció: Catherine Corsini
Intèrprets: Cécile de France, Izia Higelin, Noémie Lvovsky, Kévin Azaïs, Laetitia Dosch, Benjamin Bellecour, Eloïse Genet, Patrice Tépaso

Ambientada a França el 1971, el teló de fons el constitueix aquella època hereva del maig del 68 on es començaren a qüestionar els valors de la societat patriarcal, a partir del moviment feminista o de la reivindicació d'una major llibertat sexual. No obstant, el primer pla el conforma una història d'amor agredolça, plena de rebel·lia i clarscur, entre dues dones de diferent extracció social i personalitat, a la recerca de la seva identitat sexual i afectiva. Amb un to melancòlic, Catherine Corsini construeix una pel·lícula que se serveix del món de la companya com d'un protagonista més de la trama, fins aconseguir una història tan lluminosa com els seus paisatges. Una pel·lícula sensual i apassionada, que es beneficia de l'excel·lent treball de les seves dues protagonistes.

27 d'octubre de 2016

MÁS ALLÁ DE LAS MONTAÑAS (Shan he gu ren)

Xina. 2015. Melodrama. (131'). VOSE
Direcció: Jia Zhang Ke
Intèrprets: Tao Zhao, Zhang Yi, Liang Jingdong, Dong Zijian, Sylvia Chang

Es coincideix a assenyalar que *Más allá de las montañas* és el film més ambiciós de Jia Zhang Ke, i són molts els qui creuen que malgrat certes imperfeccions es tracta d'una obra exquisida. Dividida en tres parts (situades els anys 1999, 2014 i 2025) i amb una seqüència final a mode d'epíleg, narra la història d'una dona que es debat entre dos amors d'infància, i la manera en què l'elecció que pren alterarà la seva vida al llarg d'aquests anys. Zhang Ke realitza un melodrama d'aquells "més grans que la pròpia vida", sobre els canvis produïts pel pas del temps al seu país. En general considerada l'obra d'un mestre plena d'emoció i saviesa, que poc a poc va destil·lant el seu impacte commovedor fins al desconcertant tercer acte, redimit per una seqüència final poètica i emotiva.

03 de novembre de 2016

AHORA SÍ, ANTES NO (Ji-geum-eun-mat-go-geu-ddae-neun-teul-li-da)

Corea del Sud. 2015. Drama romàntic. (121'). VOSE
Direcció: Hong Sang-soo
Intèrprets: Jeong Jae-yeong, Kim Min-hee, Yoon Yeo-jeong, Gi Ju-bong, Choi Hwa-jeong, Yoo Joon-sang, Seo Young-hwa, Ko Ah-sung

Guanyadora del doble guardó de Millor Pel·lícula i Millor Actor a Locarno i a Gijón, *Ahora sí, antes no* narra la relació romàntica establerta entre un director de cinema i una pintora amb la qual es troba per espai d'una hora: el temps d'anar a sopar. Sols que Hong Sang-soo ens la conta dues vegades seguides, amb petites variacions, perquè d'aquesta manera (com diuen els qui comparen el seu cine amb el de Rohmer) pugui mostrar la seva precisa capacitat d'observació. En especial sobre els petits detalls que posen de relleu les fragilitats humanes, i així transformar l'anècdota en categoria universal. Si la seva trobada s'hagués produït d'una altra manera les coses haguessin estat diferents? Una reflexió, no exempta d'humor, sobre l'ofici de fer cine i el de viure.

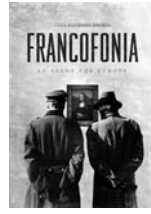

10 de novembre de 2016

TRIBUNAL (Court)

Índia. 2014. Drama judicial. (116'). VOSE
Direcció: Chaitanya Tamhane
Intèrprets: Vira Sathidar, Vivek Gomber, Geetanjali Kulkarni, Pradeep Joshi, Usha Bane, Shirish Pawar, Bipin Maniar, Panna Mehta

Un poeta cantant és detingut a l'Índia acusat d'incitar al suïcidi un obrer que treballa a les clavegueres. El gruix de la pel·lícula el compon el judici subsegüent, a mode de farsa satírica, que carrega contra el sistema judicial d'aquell país. El resultat és un film lleuger, proper a la comèdia de l'absurd, mescla de tragèdia i humor natural. Al seu prometedor debut, el jove Chaitanya Tamhane (no té els 30 anys) se serveix del naturalisme costumista per dissenyar la seva crítica, la qual posseeix la virtut de defugir qualsevol dogmatisme retòric a l'hora de traçar una crònica de la injustícia social i política. Una circumstància que aquí és situada a l'Índia, però que veiem a diari quasi a qualsevol part del món. Premi a la Millor Pel·lícula al Festival de Venècia 2014 (Secció Horitzontal).

17 de novembre de 2016

FRANCOFONÍA (Francofonia, le Louvre sous l'Occupation)

França. 2015. Drama històric/Segona Guerra Mundial/Art. (87'). VOSE
Direcció: Alexandr Sokurov
Intèrprets: Louis-Do de Lencquesaing, Vincent Nemeth, Benjamin Utzerath, Johanna Korthals Altes, Jean-Claude Caër, Andrey Chelpanov

Malgrat la seva pel·lícula més recent sigui la controvertida *Fausto* (2011), el principal èxit comercial (si ho podem dir així), d'aquest conegut director rus (per a molts hereu de Tarkovski) és *El arca rusa* (2002), una cinta que mostrava el museu de l'Hermitage per espai de dues hores, en un sol pla seqüència. Aquí torna al món dels museus (el Louvre de la França ocupada pels nazis), i en opinió de bona part de la crítica ho fa en mode de reflexió al voltant de l'art i el poder, que inclou alhora una meditació sobre la condició humana, capaç de contenir traïcions i misèries, però també actes d'heroisme. En aquest sentit cal parlar atenció als deu darrers minuts de pel·lícula, que prenen una dimensió espiritual inesperada. No és una cinta en cap cas fàcil, però sí imprescindible.

24 de novembre de 2016

TRES RECUERDOS DE MI JUVENTUD (Trois souvenirs de ma jeunesse)

França. 2015. Drama Romàntic. (123'). VOSE
Direcció: Arnaud Desplechin
Intèrprets: Mathieu Amalric, Quentin Dolmaire, Lou Roy-Lecollinet, André Dussollier, Dinara Drukarova, Cécile Garcia-Fogel, Françoise Lebrun, Irina Vavilova, Olivier Rabourdin, Léonard Matton

No hi ha dubte, la crítica considera Arnaud Desplechin no només com a un dels millors directors francesos de l'actualitat, sinó com l'hereu de la "nouvelle vague", i en especial de Truffaut, si bé també s'ha citat Jean Eustache o Jacques Rivette. I és que, com feien molts d'ells, parteix de la seva pròpia adolescència per crear un film novel·lesc i emocionant, contat amb sentit de l'humor, però sense escatimar el moment en què la diversió esdevé en angoixa. Desplechin no dubta a exposar els seus records sentimentals, amb aquella sensació de vulnerabilitat responsable de conferir al relat una força emocional inesperada. Un film brillant i vital, audaç i nostàlgic, que il·lustra el pas al món adult amb un torrent d'imatges commovedores, arravatades i no faltes d'espontaneïtat.

01 de desembre de 2016

THE DUKE OF BURGUNDY

Regne Unit. 2014. Drama eròticopsicològic. (104'). VOSE
Direcció: Peter Strickland
Intèrprets: Sidse Babett Knudsen, Chiara D'Anna, Monica Swinn, Eugenia Caruso, Eszter Tompa, Zita Kraszkó, Fatma Mohamed, Kata Bartsch

L'amor de Cynthia i Evelyn ens és narrat per mitjà de la passió d'una d'elles per l'estudi de les papallones, metàfora tal volta de la metamorfosis interior dels personatges. De *The Duke of Burgundy* s'ha dit: "Una fantasia eròtica a la qual la provocació i la tendresa no impedeixen la humiliació i un pòsit, potser amarg, d'amor" (Quim Casas, *El Periódico*); "Enlluernadora en lo visual" (Leslie Felperin, *The Hollywood Reporter*); "Una obra d'amor perversament sincera (i sincerament perversa)" (A. O. Scott, *The New York Times*); "Una delicatessa on l'eroticisme és més conceptual que gràfic" (A. Weinrichter, ABC); "Deliciosa i molt sarcàstica" (Gerard A. Cassadó, *Fotogramas*); "El ritual i la rutina (...) molt tendre i molt desolador" (Yago García, *Cinemanía*).

08 de desembre de 2016

EL JUEZ (L'Hermine)

França. 2015. Comèdia dramàtica/Drama judicial. (98'). VOSE
Direcció: Christian Vincent
Intèrprets: Fabrice Luchini, Sidse Babett Knudsen, Miss Ming, Berenice Sand, Claire Assali, Floriane Potiez, Corinne Masiero

Premiats tots dos a diversos festivals pels seus respectius treballs en aquest film, no cal dir que les composicions del veterà Luchini i de Sidse Babett Knudsen són d'aquelles que justifiquen per sí soles quasi tot un projecte. És precisament l'excel·lència d'aquest duo protagonista (sobretot amb "aquest punt de repulsió-atracció controlada, a la qual ens acostuma el genial Luchini", segons el crític Carlos Marañón), el que permet a Vincent desmarcar-se del registre habitual del gènere judicial: quelcom que aconsegueix per mitjà d'aquesta estranya naturalitat i senzillesa amb la qual els francesos narren per exemple converses corals al voltant de la taula d'un bar. El punt de partida serà aquí la peripècia professional i personal del jutge d'una petita població francesa.

15 de desembre de 2016

CEGADOS POR EL SOL (A Bigger Splash)

Itàlia. 2015. Drama (Remake). (124'). VOSE
Direcció: Luca Guadagnino
Intèrprets: Ralph Fiennes, Dakota Johnson, Tilda Swinton, Matthias Schoenaerts, Aurore Clément, Corrado Guzzanti

Lliure versió d'un clàssic del cinema francès de 1969 (*La piscina*, de Jacques Deray), aquella es beneficiava principalment d'un quartet de protagonistes pertanyents a l'*star system* europeu del moment: ni més ni menys que Alain Delon, Rommy Schneider, Maurice Ronet i Jane Birkin. Guadagnino aposta ara per defugir el clima enarbit i progressivament malaltís de l'original, i provocar el desenvolupament directe de les tensions en joc, entre una estrella del rock i la seva parella —de descans a l'illa de Sicília—, els quals reben l'antic representant de l'artista i la seva pertorbadora filla. Quatre personatges al sol i una piscina, en un drama que s'aparta del model per convertir-se en un camal i desmesurat vehicle de lluïment per a Fiennes i Swinton. Sense oblidar Dakota.

22 de desembre de 2016

TODOS QUEREMOS ALGO (Everybody Wants Some!!)

EUA. 2016. Comèdia universitària anys 80. (116'). VOSE
Direcció: Richard Linklater
Intèrprets: Blake Jenner, Glen Powell, J. Quinton Johnson, Austin Amelio, Temple Baker, Justin Street, Ryan Guzman, Tyler Hoechlin

En 1993 Richard Linklater dirigia *Dazed & Confused* (a Espanya *Movida del 76*), una pel·lícula de cine independent sobre els anys universitaris, amb voluntat de retrat generacional i feta amb pocs mitjans, que obtingué escassa repercussió tot i haver esdevingut amb el temps un títol de culte. Després han arribat els èxits: entre altres la serie *Antes de...* o l'oscaritzada i adamada *Boyhood* (totes elles oportunament programades a Anem al cine). Passats quasi vint-i-cinc anys, Linklater torna al tema de *Daze & Confused*, per realitzar una pel·lícula vital i optimista, quasi de l'ordre de la mitificació, que suposa un homenatge a tota una època, a la música, a la camaraderia, a l'esport del beisbol i a la nostàlgia sense destil·lar. Tot amb el seu talent per a la naturalitat en els diàlegs i el traç concís.